

Grundskylden betales med *Halvdelen til Staten og Halvdelen til Kommunerne*. I Landdistrikterne kan indtil en Trediedel af den kommunale Andel opkræves af Amtet; Resten tilfalder Sognekommunen.

II. Udligning, §§ 7—13.

Det Tab, der ved Inddragelsen af Grundværdien paaføres Grundejerne, skal ikke bæres af disse alene, men ifølge § 7 tildeles der dem i 25 Aar en aarlig *Godtgørelse* af Statskassen paa 4 pCt. af *Grundværdien*, dog højst efter Ansættelsen pr. 1. April 1938. — Beløbet udbetales af Statskassen med Fradrag af Udligningsafgift (§ 8). Halvdelen af Godtgørelsen skal anvendes til Afdrag paa Ejendommens Pante-gæld.

Det var Forslagsstillerens Tanke hermed at yde Ejerne i alt (med $4\frac{1}{2}$ pCt. Rente og Rentes Rentes) ca. 60 pCt. af Jordværdien, hvortil vilde komme ca. 10 pCt. ved Nedsættelse af Bygningskylden gennem 25 Aar, saaledes at 30 pCt. skulde blive den gældfri Grundejers Andel i Grundskylden (jfr. § 9).

Til Dækning af Udgiften ved denne Godtgørelse foreslaas det i § 8 at paaligne *al fast Ejendom en Udligningsafgift* paa 2 pCt. af Bygningsværdien (Ejendomsskyldværdien minus Grundværdien pr. 1. April 1938) gennem 25 Aar, svarende til en Formueafgift paa 30 pCt.

I Bemærkningerne til Lovforslaget opgjorde Forslagsstilleren Godtgørelsen til ca. 180 Mill. Kr. om Aaret. Endvidere anførte han, at ca. 14 Milliarder af Ejendomsskylden er i privat Besiddelse; de 5 Milliarder er Jordværdi, og 2 pCt. af 9 Milliarder Bygningsværdi giver da de 180 Mill. Kr.

Ifølge § 9 deltager *Pantekreditorerne* i Udligningsafgiften og Godtgørelsen til Grundejerne derved, at Ejeren gennem 25 Aar faar Ret til ved Rentebetalingen at fradrage 2 pCt. aarlig af Restgældens Beløb pr. 1. April 1938.

Lovforslagets § 10 giver Grundejeren Ret til ved Indfrielse af Gæld at fradrage det fornødne kapitaliserede Afgiftsbeløb, § 11 giver Kredit- og Hypotekforeninger Adgang til at fradrage Afgiften ved deres Renteudbetalinger (i Tilfælde af Udtrækning dens kapitaliserede Værdi), og med